

for 1882—83 og derimod ikke Finantsloven for 1881—82; thi den kunde dog ikke bruges til disse Udgifters Afholdelse. Forøvrigt tror jeg ikke, at det kan nytte, at jeg dvæler videre ved Endringsforslagene til § 26, og jeg skal derfor endnu kun omtale det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 8 udenfor Endringsforslagslisten. Det er et Endringsforslag, der er foranlediget ved et Andragende, som jeg fik iforgaars af Lieutenant Svinggaard i Marinen, og som gik ud paa at anmode om et Bidrag til en Nord-Polarreise, hvortil han ventede at kunne faae betydelige private Bidrag. Det kan fortaas, at jeg i og for sig har den største Sympathi for en saadan Reise. Paa den anden Side maa det ogsaa erindres, at Regjeringen ved at gaa ind paa en Understøttelse til et saadant Foretagende faar et Medansvar for, at Udrustningen af en saadan Expedition er forsvarlig, og i det Hele taget for, at alle tilhørende Forsigtighedsregler ere tagne. Jeg har derfor ikke uden Videre kunnet foreslaa at gaa ind paa Forslaget, saaledes som det forelaa fra den paagjældende Officer, idet det forekom mig, at de Betingelser, jeg nævnte, ikke paa alle Punkter vare fyldestgjorte, og jeg har derfor stillet Forslaget saaledes, at et Tilskud, forresten et betydeligt Tilskud af 50,000 Kr., skulde kunne gives til denne Expedition under Forudsætning af, at Marineministeren finder, at de fornødne Midler og Betingelser for en saadan Expedition ere tilstede. Der er nu imidlertid en anden Omstændighed herved. Naar saaledes en Expedition afgaar som her til ubekjendte artiske Farvande, er der en Mulighed eller ogsaa en ikke saa helt ringe Sandsynlighed for, at den ikke kommer tilbage til den fastsatte Tid, og at man da, navnlig naar Staten har deltaget i Udrustningen, kan finde sig foranlediget til at sende en anden Expedition op efter den. Denne Sag har jeg idag forhandlet med Udvalget, og vi bleve derfor enige om, at jeg endvidere skulde sige det til, at der blandt de forlangte Betingelser ogsaa skulde være den, at der skaffedes Garanti for, at der ad privat Vej vilde kunne tilveiebringes Dækning af Halvdelen af de beregnede Udgifter til en Efter-Expedition, saafremt Ministeriet maatte finde en saadan nødvendig. Den sidste Betingelse vilde jeg i og for sig ikke for mit Bedkommende have holdt saa stærkt paa, men paa den anden Side kan jeg heller ikke finde Andet, end at den Mening, der saaledes gjorde sig gjældende i Udvalget derfor, har en Del Bægt, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Thinget at stemme for denne Post, saaledes som den er fremstillet af mig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal følge den ærede Ordførers gode Exempel og ikke komme nærmere ind paa de Forslag, som ere stillede af mig, og som kun ere tiltraadte af et Mindretal i Udvalget, Forslag, som jo have været

omtalte tidligere i denne Sal, ikke alene iaar, men for de flestes Bedkommende ogsaa ifjor. Som Følge deraf forbigaar jeg at omtale Forslagene under Nr. 21, 22, 24, 25, 26, 32 og 33. Sæller ikke skal jeg omtale de Forslag, med Hensyn til hvilke Ministeren og Udvalget ere selvstændig enige, naar der ikke er særlig Grund til nærmere at omtale dem. Dette gjælder Forslagene under Nr. 28, 29, 31 og 35. De tilbagestaaende Forslag skal jeg omtale med et Par Ord. Paa Finantsloven har jeg foreslaaet, at der bevilges Kirke- og Undervisningsministeriet en Sum af 2,000 Kr. for derfor at kunne sende Delegerede til videnskabelige Kongresser i Udlandet. Det ærede Udvalgs Flertal kunde ikke, ialtsald for Diebliffet gaa ind paa Forslaget, og det høie Thing fulgte Flertallet. Jeg anser dette Spørgsmaal for at være af stor Bigtighed, men just derfor har jeg under de siebliffelige Forhold ikke villet gienoptage det, idet jeg har indset, at iaar vilde det ikke være muligt at faae denne Bevilling gennemført, og jeg gjerne vilde have, at det høie Thing ikke skulde bindes for stærkt til at stemme ogsaa i Fremtiden mod en saadan Bevilling. Jeg har derfor nøiede med at følge det ærede Flertals Forslag eller Hensigtilling ved 2den Behandling og kun optaget et Forslag om en Bevilling af 1,000 Kr. til en bestemt Kongres, som skal afholdes i Paris nu til Sommer. Dette, hvad angaar Forslaget under Nr. 20; Forslaget under Nr. 23 til § 21 og et tilsvarende Forslag under Nr. 60 til § 26, angaa en Understøttelse til Robberstifter Ballin. Det har glædet mig, at det ærede Udvalg har fulgt mig paa dette Punkt. Jeg tror, at denne Mand er en Dygtighed paa sit Omraade, som der er Grund til at understøtte, og som der er Grund til at komme ind paa en saadan Maade, at det bliver ham muligt at komme her hjem og her at stikke i Robber forskjellige af vore Maleres større Verker og endelig tillige at uddanne yngre Mennesker i sin Kunst, en Kunst, om hvilken man vel maa sige, at den i længere Tid har staaet meget tilbage heri Landet. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 27 om et forøget Tilskud af 300 Kr. til det fysiologiske Laboratorium, kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Der vil ikke ved dette Forslag være bevilget noget større Tilskud til Indkjøb eller Bedligeholdelse af Forsøgsdyr; der vil kun herigjennem være bevilget nødvendige Udgifter, som f. Ex. til Brændsel, til det fysiologiske Museum. Jeg har efter den Opfordring, der indeholdtes i Thingets Afstemning ved 2den Behandling, tilkrevet Justitsministeriet, om det ikke vil finde sig foranlediget til at tage Spørgsmaalet om Bivisektion under Overveielse, om der ikke gennem Lovgivningen kunde gives bestemte Regler overfor dette Forhold. Hvorvidt Justitsministeriet i den Henseende vil gaa, og hvad Resultat det ifølge nærmere Overveielse vil komme